

Országos Rendőrfőkapitány

PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám: 29000/105-12- /2016. P.

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Ea.: Vadas Enikő c. r. alezredes

Tel.: 34-365

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva szám alatti lakos képviselőben **dr.** meghatalmazott jogi képviselő által előterjesztett panaszügyben folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 96/2016. (VI. 2.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak az intézkedési kötelezettség elmulasztása tekintetében

helyt adok,

a panaszt egyebekben

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A határozat bírósági felülvizsgálat iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

1. jogi képviselő
2. Rendőr-főkapitányság vezetője
3. Független Rendészeti Panasztestület
4. Irattár

INDOKOLÁS

I.

Dr. meghatalmazott képviselő (a továbbiakban: jogi képviselő) (a továbbiakban: panaszos) szemben 2015. november 30-án foganatosított rendőri intézkedés miatt 2015. december 23-án, postai úton terjesztett elő panaszt, amit még azon a napon szintén postai úton kiegészített.

A panaszbeadványban foglaltak szerint 2015. november 30-án a roma származású panaszos egy ferencvárosi kocsmában tartózkodott a családtagjaival. A kocsmáros jelezte, hogy halkabban kellene szórakozniuk, ami miatt szóváltás alakult ki közöttük. Közben megjelent két magas férfi a kocsmában, akik kérdőre vonták a panaszost, hogy miért vitázik a kocsmárossal. Újabb szóváltás alakult ki, ezúttal a panaszos és a két férfi között, akik közül az egyik kilátásba helyezte a panaszos és társai megverését. A panaszos egyszer csak arra lett figyelmes, hogy az utca túloldalán megjelent egy fehér BMW, amiből hat férfi szállt ki, akik szintén bementek a kocsmába. Ezek a férfiak felszólították őt, hogy társaságával együtt távozzon a kocsmából. A felszólításnak mindenki eleget tett, kivéve a panaszost és édesanyját, akiket odabenn bántalmazni kezdtek. Édesanyját az egyik férfi úgy pofon vágta, hogy a földre zuhant. A panaszost – miközben fel akarta segíteni édesanyját – megrúgták, ezért ő is földre került. Előbb a kocsmában, később pedig az utcán is több férfi bántalmazta őt, ami miatt sérüléseket szenvedett.

Az utcai bántalmazáshoz előbb közterület-felügyelők, később pedig – feltehetően a állományaiba tartozó – rendőrök is érkeztek. A közterület-felügyelők tanúi voltak a bűncselekmény elkövetésének, mégis passzívan nézték azt végig. A kiérkező rendőrök – a látható sérülései ellenére – a panaszost igazoltatták, nem pedig a csoportosan távozó elkövetőket. A panaszos igazolta személyazonosságát. A kisportolt, erős testalkatú, fekete ruhás és kopasz vagy rövidre nyírt hajú támadók viszont sérülések és rendőri intézkedés nélkül hagyták el a helyszínt. Ezt az egyik tanú által készített felvétel is igazolta.

A panaszos még aznap megjelent a rendőrségen, ahol tanúként kihallgatták, sérüléseiről pedig felvételt készítettek. A támadók személyét és gépkocsiját a helyszíni felvilágosítás-kérések, illetve a tanúvallomások alapján később azonosították.

A panaszos képviselője a beadványban megjelölt egy internetes hírforrást amely szerint a utca sarkánál történt a panaszossal szembeni bűncselekmény, illetve a panaszolt rendőri intézkedés.

A jogi képviselő számára nem volt érthető, hogy a rendőrök milyen információk alapján jelentek meg a helyszínen. Az azonban mind a tanúvallomások, mind pedig a fényképfelvételek alapján egyértelmű, hogy a közterület-felügyelők szemtanúi voltak a panaszos bántalmazásának, ezáltal hiteles információval bírtak a cselekményről, az elkövetőkről, és a panaszos sértetti helyzetéről.

Az egyik tanú által készített fényképen jól látható a helyszínről távozó elkövetők autója (fehér BMW), az, hogy abba az egyik elkövető beül, illetve az is, hogy azzal egyidejűleg a már helyszínen levő rendőrök az elkövetők távozási irányával ellentétes irányba mennek. A panaszos az őt ért bántalmazás miatt nem látta pontosan, hogy a közterület-felügyelők mellett a rendőrök is jelen voltak-e már a bántalmazás ideje alatt. De a kép tanúsítja azt, hogy a rendőrök a panaszos sérüléseit láthatták, és azzal párhuzamosan azt is, hogy az elkövetők távoznak a helyszínről, sérülések nélkül.

A panaszos meghatalmazott jogi képviselője szerint a fentiek alapján a rendőrök nem tettek eleget intézkedési kötelezettségüknek: nem igazoltatták és nem fogták el a bűnelkövetőket.

Sérelmezték, hogy az elkövetők helyett a panaszost igazoltatták a rendőrök, a segítségnyújtási kötelezettségnek nem tettek eleget és részrehajlóan intézkedtek.

A panaszos meghatalmazott jogi képviselője a beadványhoz fényképfelvételeket csatolt. Ezek közül az egyik fényképen (ami 2015. november 30-án 14 óra 12 perckor készült) a utca sarkánál állt a panaszbeadványban említett külföldi rendszámú, fehér személygépkocsi, amelybe éppen egy nagydarab, fekete bőrdzsekis férfi száll be. Ettől a személygépkocsitól 2-3 méterre állt meg egy rendőrségi szolgálati gépkocsi (forgalmi rendszámmal), mellette a járdán három egyenruhás rendőr tartózkodik. A másik két kép a rendőri intézkedés szempontjából irreleváns.

A panaszos a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat sérelmezte:

- a rendőrség intézkedési kötelezettségét,
- a panaszos igazoltatását,
- segítségnyújtás elmulasztását,
- a rendőri intézkedés elmulasztását és részrehajló intézkedését.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint arra a megállapításra jutott, hogy a rendőrség csak részben tett eleget intézkedési kötelezettségének akkor, amikor a köznyugalom elleni bűncselekmény megvalósulása esetén adatgyűjtést végzett. A panaszos igazoltatása jogszerűen, indokoltan történt, sérülése miatt megfelelő segítségnyújtásban is részesült. A garázdaság egyes résztvevői helyszínen való feltartóztatásának és igazoltatásának elmulasztása sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát. A Panasztestület a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján talált olyan momentumot, ami alapján megállapította azt is, hogy a rendőri intézkedés részrehajló volt, ami által sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, és az a diszkrimináció tilalmába ütközött.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsértés elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pontja ba) alpontja szerint a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- a panaszos meghatalmazott képviselőjének 2015. december 21-én postai úton előterjesztett panasza és mellékletek,
- a panaszos meghatalmazott képviselőjének 2015. december 23-án postai úton tett panasz kiegészítése,
- Eset adatlap
- 2016. február 11-én kelt jegyzőkönyve telefonfelvétel visszahallgatásáról,
- 1 db CD lemez
- r. alezredes főosztályvezetőjének . ált. sz., 2016. február 11-én kelt levele,
- . küldés leírása,
- 2015. bü. sz., 2015. december 1-jén készült tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyve,
- /2015. id. sz., 2015. november 30-án készült jelentése,

- /2015. id. sz., 2015. november 30-án készült jelentése a biztonsági intézkedés végrehajtásáról és az ahhoz kapcsolódó parancsnoki vélemény és kivizsgálás,
- 2015. bü. sz., 2015. november 30-án készült jelentése,
- /2015. bü. sz., 2015. november 30-án készült jelentése,
- 2016. ált. sz., 2016. május 2-án kelt tájékoztató levele,
- /2016. id. sz., 2016. május 2-án kelt jelentése,
- /2016. id. sz., 2016. május 2-án kelt jelentése,
- /2016. id. sz., 2016. május 2-án kelt jelentése,

III.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos az általa előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A panaszos jogi képviselője 2015. december 19-én a Panasztestülethez eljuttatott panaszbeadványhoz, egy olyan ügyvédi meghatalmazást csatolt, amely kifejezetten és kizárólag a panaszosnak a „Független Rendészeti Panasztestület előtt, a Rendőrkapitányság 2015. november 30-án alkalmazott intézkedése és intézkedés elmulasztása tárgyában” indult eljárás képviseletére vonatkozik. Ezt a meghatalmazást 2015. december 23-án a tanúk aláírásával kiegészítve jutatta el újra a Panasztestülethez. Ezen meghatalmazások tehát nyilvánvalóan nem vonatkoznak a panaszos rendőri intézkedés elleni panaszának kivizsgálására irányuló és az Országos Rendőr-főkapitányságon lefolytatott közigazgatási eljárásra.

A Ket. 37. § (3) bekezdése alapján, „ha a kérelem nem felel meg a 35. §-ban, továbbá a 36. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, az eljáró hatóság hiánypótlásra hívja fel az ügyfelet.”

A Ket. 40/A. § (2) bekezdése előírja, hogy „Az írásbeli meghatalmazást közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni, vagy a meghatalmazást ügyintézési rendelkezésben kell megtenni. Az ügyvédnek adott meghatalmazáshoz, ha azt az ügyfél saját kezűleg írta alá, tanúk alkalmazása nem szükséges; az ügyvédi meghatalmazásra egyebekben az erre vonatkozó külön jogszabályok irányadók. Az ügyintézési rendelkezésben adott meghatalmazás esetén a meghatalmazott a képviseleti jogosultságát az ügyintézési rendelkezésre irányadó szabályok szerint igazolja.”

A fentiek alapján az országos rendőrfőkapitány nevében és megbízásából az ORFK Ellenőrzési Szolgálat vezetője a 29000/105/12-13/2016.P. számú végzésével a panaszos jogi képviselőjét hiánypótlásra szólította fel, amelynek a jogi képviselő a rendelkezésre álló határidőn belül eleget tett.

V.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett előzményei, amelyek a II. részben említett bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

A (a továbbiakban: Rendőrkapitányság) Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztályának két beosztottja, egy r. őrmester és egy c. r. törzsőrmester a /2015.id. számon jelentést készítettek a panaszossal szembeni biztonsági intézkedés végrehajtásáról.

A jelentés szerint 2015. november 30-án 06.00 órától 18.00 óráig látott el a két rendőr gépkocsizó járőrszolgálatot, amikor is szolgálatuk teljesítése során, 14.00 órakor – a Belváros Központ utasítására – megjelentek a szám előtt, mert onnan verekedésről érkezett bejelentés. Amikor a helyszínre értek, ott már jelen volt három körzeti megbízott (két r. főtörzsőrmester és egy r. zászlós), továbbá három készenlétes nyomozó (egy r. őrnagy és két r. főtörzsőrmester).

A helyszínen jelen levő személyek közül a panaszos láthatóan sérült volt az arcán, több helyen, ezért hozzá a keresztül mentőt kértek. Az utcán levő feldúlt, agresszíven viselkedő, kiabáló személyek közül a járőrökhöz lépett egy férfi (a panaszos egyik öccse), aki elmondta, hogy aznap a sörözőben bántalmazták őket. A rendőrök azon kérdésére, hogy miért és hogyan történt a bántalmazás, a férfi nem válaszolt, csak fel-alá sétált az utcán és kiabált. Ekkor egy másik férfi, (a panaszos másik öccse,) elmondta, hogy 12.00 óra körül az egész családdal betértek sörözni a kocsmába. Italoztak, de nem voltak részegek. Gitároztak és énekeltek, de úgy gondolták, ez nem zavar senkit, mivel a kocsmában rajtuk kívül csak a pultos hölgy tartózkodott. Ekkor lépett be 6-7 kopasz, izmos testalkatú, magas férfi. A család távozni akart a helyről, de a férfiak eléjük álltak és mindenféle ok nélkül bántalmazták őket. Többször megütötték őt és rugdosták, a panaszost is többször megütötték, valamint a panaszos egyik sógornőjét (). Ezen férfi elmondása szerint az ismeretlen férfiak két járművel érkeztek, aminek forgalmi rendszámát nem tudta megmondani, csak azt, hogy egy fehér színű, és egy sötét színű gépkocsi volt.

Az előzőekben elmondottakat alátámasztotta egy másik férfi (a panaszos édesapja,), illetve hozzátette, hogy nem látta pontosan, milyen dulakodás folyt az épületben, mivel őt már az elején kilökték a kocsmából. Egy fiatalabb férfi () elmondta, hogy őt nem bántalmazták, csak a panaszost, de mindenki belekeverült a lökdösődésbe.

A helyszínen, illetve a dulakodás idején jelen volt még egy nő (a panaszos édesanyja, és egy férfi (a panaszos bátyja,), akik azonban – tekintettel arra, hogy az események gyorsan zajlottak – nem tudtak személyleírást adni a kopasz, izmos testalkatú férfiakról.

14.35 órakor érkeztek a helyszínre az Országos Mentőszolgálat munkatársai egy mentőápoló vezetésével, akik a mentőautóban megvizsgálták a panaszost. Az elsődleges vizsgálatokból pontosan nem tudták megállapítani a sérülést, ezért tovább akarták szállítani, amibe azonban nem egyezett bele. Saját felelősségre nem kérte az orvosi ellátást, ezért a mentősök távoztak a helyszínről.

A járőrök felvették a kapcsolatot a kocsmá pultosával, aki elmondta, hogy nem ismeri a kopasz férfiakat, és azt sem tudja, miért történt a verekedés. Elmondta, hogy elfordult, és mire visszafordult, két ember a padlón feküdt. Arra nem tudott válaszolni, hogy a helyszíni kamerák működtek-e.

A járőrök jelentést tettek a , illetve tájékoztatták, hogy a r. főhadnagy vezető ügyeletes érkezik a helyszínre. A bűnügyi technikusok kiérkezéséig a járőrök biztosították a helyszínt, amit 16.00 órakor – engedéllyel – hagytak el.

Megállapították, hogy a megjelölt személyek nem szerepelnek a körözési rendszerben. A jelentés szerint 14.00 órakor az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés 1. fordulata alapján a panaszost igazoltatták, a 31. § (1) bekezdése alapján a személyi szabadságában korlátozott személyt átvizsgálták, és a 37. § a) pontja alapján (veszélyhelyzet elhárítása, megszüntetése miatt) biztonsági intézkedést hajtottak végre. Utóbbi oka 14 óra 40 perckor megszűnt, akkor a panaszost szabadon bocsátották.

VI.

A rendőri intézkedés elleni panaszok vizsgálata során az alábbiak kerültek megállapításra.

1. Intézkedési kötelezettség

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 1. pontja szerint *„A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében:*

1. általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyont visszaszerzését,”

Az Rtv. 11. § (1) bekezdése alapján *„A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.”*

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerint *„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”*

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. § (1)-(3) bekezdése alapján *„A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.*

(2) A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

(3) Ha a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és - szükség esetén - a helyszín biztosítása iránt.”

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés szerint *„Aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el.*

(2) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

A Btk. 339. § (1) bekezdése alapján a garázdaság bűncselekményt az követi el, *„Aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.*

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot a) csoportosan,

követik el.

A Btk. 459. §-ának (1) bekezdés 3. pontja szerint „*E törvény alkalmazásában 3. csoportosan követik el a bűncselekményt, ha az elkövetésben legalább három személy vesz részt;*”

A panaszbeadvány szerint a panaszos nem tudott arról, a rendőrség milyen információk alapján jelent meg a verekedés helyszínén, annyit tudott, hogy a közterület-felügyelők szemtanúi voltak a bántalmazásnak.

A továbbiakban: TIK) mb. főosztályvezetőjének a /2016.ált. számú 2016. február 11-én kelt jelentése szerint 2015. november 30-án 14.06 órakor a panaszos édesapja tett bejelentést a segélyhívó számon arról, hogy utcában hat férfi megtámadta „őket” (a panaszost és testvérét), ami miatt segítséget kérnek. A hívást fogadó rendőr a TIK területileg illetékes irányítója 14.10 órakor a állományából járőröket küldött a helyszínre.

A bejelentésben előadottak felvethették a jogellenes cselekmény elkövetésének gyanúját, ezért a telefonos segélykérés bizonyosan olyan körülmény volt, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. § (1) bekezdése alapján a rendőrnek intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

A fentiek alapján a rendőrök jogszerűen érkeztek a helyszínre és kezdték meg az intézkedést, ezért a panasz alaptalan.

2. Igazoltatás jogszerűsége

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja szerint „*A rendőr a feladata ellátása során a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.*”

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök annak ellenére igazoltatták, hogy a sértett ő volt.

A Rendőrkapitányság két beosztottjának a /2015.id. számon készített „Jelentés biztonsági intézkedés végrehajtásáról” formanyomtatvány szerint a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján igazoltatták.

A Rendőrkapitányság beosztottjai a 2016.id. számú és a /2016.id. számú 2016. május 2-án készített jelentésükben megegyezően úgy nyilatkoztak, hogy a panaszost (mint vélelmezett bűnelkövetőt) szándékos bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt igazoltatták. A panaszos nem volt együttműködő.

Megállapítható, hogy a panaszos igazoltatása közrendvédelmi célból szükséges volt, azzal nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez való joga.

A panasz a fentiek alapján alaptalan.

3. A segítségnyújtás elmulasztása.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint „*A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.*”

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy a rendőrök elmulasztották segítségnyújtási kötelezettségüket.

A Rendőrkapitányság beosztottjainak a /2015.id. számon készített „Jelentés biztonsági intézkedés végrehajtásáról” formanyomtatvány szerint a rendőrök a panaszoshoz mentőt hívtak, amely 14.35 órakor érkezett meg. A mentőben megvizsgálták a panaszost, azonban az elsődleges vizsgálatokból nem tudták pontosan megállapítani, hogy a sérülés milyen súlyos, ezért további vizsgálat céljából kórházba szerették volna szállítani a panaszost, aki azonban ebbe nem egyezett bele. Saját felelősségére nem kérte az orvosi ellátást, ezért a mentősök távoztak a helyszínről.

A rendőrségi dokumentumok tartalma egybehangzó a tekintetben, hogy a sérült panaszoshoz mentőt hívtak, a panaszos azonban elutasította az orvosi ellátását. A panaszos nyolc napon belül gyógyuló sérülést szenvedett az arcán. A panaszos képviselője a beadványban nem tett említést a mentő értesítéséről és arról, hogy a panaszos maga állt el az orvosi ellátás igénybevitelétől.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a rendőrség a segítségnyújtási kötelezettségének eleget tett, a panasz ennek alapján alaptalan.

4. A rendőri intézkedés elmulasztása és részrehajló intézkedés

4.1) A bűnelkövetők feltartóztatásának, igazoltatásának, előállításának elmulasztása.

A panaszbeadvány szerint a rendőrök nem tartóztatták fel a helyszínen a bűnelkövetőket, nem intézkedtek velük szemben, nem történt meg az elfogásuk és előállításuk.

A Rendőrkapitányság vezetőjének /2016.ált. számú 2016. május 2-án kelt jelentése szerint a helyszínre elsőként három körzeti megbízott, majd három készenlétes nyomozó, végül két járőr érkezett.

Az utólagos jelentésekből kiderül, hogy az elsőként kiérkező körzeti megbízottak megtudták a közterület-felügyelőktől, hogy a verekedés résztvevői elmenekültek, illetve hogy feltehetően késsel vannak felfegyverkezve, illetve megmutatták, merre futottak. Megfogalmazásuk szerint „erőszakot alkalmazó személyeket” nem észleltek, illetve nem láttak a támadókat gépkocsiba ülni.

A rendőrségi iratokban is szerepel, hogy a panaszos megsérült az arcán, hozzá mentőt kértek. A helyszínen gyors adatgyűjtést végeztek a rendőrök, illetve a jelenlevők közül többeket meghallgattak: a panaszos két öccsét és édesapját, valamint a panaszos édesanyját, és bátyját, illetve egy fiatalabb férfit is. Kérdéseket tettek fel a kocsmában dolgozó alkalmazottnak is. A meghallgatott személyek közül volt, aki az elkövetők személyéről, volt, aki az általuk használt gépkocsiról tudott érdemben nyilatkozni. A segélyhívó számon tett bejelentésben szintén hallható, hogy „kopaszok” verték meg a bejelentő családtagjait.

A panaszos jogi képviselője által rendelkezésre bocsátott felvételek megtekintése alapján – amit egyébként a rendőrség maga is felhasznált az időközben megindult büntetőeljárásban – megállapítható, hogy a rendőrség részéről legalább három fő már a helyszínen tartózkodott, amikor a támadók egy része még ott volt. A Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele ráadásul azt tartalmazza, hogy egy rendőr nyomozó 13.30 órakor érkezett a helyszínre, a biztonsági intézkedést foganatosító rendőrök 14.00 órakor. A körzeti megbízottak pedig minden rendőrt megelőzően értek oda. Maga a telefonos segélyhívás viszont 14.06 órakor történt.

A Panasztestület álláspontja szerint egy köznyugalom elleni bűncselekmény (utcai verekedés) esetében a rendőrség bűnüldözési feladatához tartozik, hogy valamennyi jelenlevő személyt feltartóztassa, és igazoltatást követően, adatgyűjtés keretében meghallgassa. A

rendőrség célja ezzel az, hogy a bűnelkövetéshez képest a lehető legrövidebb időn belül az érintettek számot adjanak arról, amiről tudomásuk van. Ehhez képest később derül ki, már a megindult nyomozás során, a nyilatkozatot tevő személyek közül ki lesz tanú, és ki gyanúsított.

A Panasztestület megítélése szerint a rendőrség mulasztást követett el azzal, hogy hagyta a bűnelkövetőket távozni a helyszínről, anélkül, hogy legalább igazoltatásukat (és adataik rögzítését) az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján foganatosította volna.

A rendelkezésére álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy bizonyosan voltak rendőrök a helyszínen, akiknek látniuk kellett az elkövetőket, de velük szemben nem intézkedtek. A rendőrök azzal, hogy már a segélyhívásban kapott „leírás” ellenére nem tartóztatták fel a helyszínen jelenlevő támadókat, csupán adatgyűjtést végeztek, csak részben tettek eleget intézkedési kötelezettségüknek, ami által – a Panasztestület állásfoglalásában foglaltakkal egyetértve – sérült a panaszos tisztességes eljárásához való joga.

A panasz e tekintetben megalapozott.

A panaszos jogi képviselőjének álláspontja szerint a bűnelkövetőket az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elfogást követően elő kellett volna állítaniuk a rendőröknek. Önmagában az a körülmény, hogy a rendőrök egy másik (bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható) személyt nem állítottak elő a helyszínről, nem feltétlenül alkalmas arra, hogy a panaszos alapjog sérelmét megállapítsa, így ezt a körülményt jogosultság hiányában nem vizsgáltam.

4.2) Részrehajló intézkedés.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdés szerint *„A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”*

A Panasztestület állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőrség részrehajlóan intézkedett a panaszos esetében. A vizsgált esetben egyrészt a panaszossal szembeni intézkedés, másrészt a bűnelkövetőkkel szembeni minimális intézkedés elmulasztása sértette a panaszos tisztességes eljárásához fűződő jogát, a mulasztás a diszkrimináció alkotmányos tilalmába ütközött.

A Rendőrkapitányság beosztottjai a 2016.id. számú és a /2016.id. számú 2016. május 2-án készített jelentésükben megegyezően úgy nyilatkoztak, hogy a panaszos többszörösen büntetett előéletű személy, aki nem együttműködő a rendőrökkel.

A részrehajlás nélküli intézkedés azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. A rendőri intézkedés során nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre tekintettel különbséget tenni nem szabad, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

Önmagában a büntetett előélet (avagy az, hogy korábbi rendőri intézkedések alkalmával az érintett milyen magatartást tanúsított) nem lehet az intézkedés alapja, kiváltó oka. A rendőri jelentésben megfogalmazott utalás, miszerint a panaszos többszörösen büntetett előéletű, legfeljebb az intézkedés elmulasztásának okaként értékelhető, ami nem azonos a részrehajlással. A diszkrimináció valamely tulajdonság miatti hátrányos megkülönböztetést feltételez. Jelen esetben azonban annak magyarázataként értékelhető, hogy miért volt nehéz a panaszossal kommunikálni és a történeteket tisztázni.

A fentiek alapján a panasz alaptalan.

VII.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján:

„Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

1. A Panasztestület megállapította, hogy a rendőri intézkedés részrehajló volt, ami által sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, és az a diszkrimináció tilalmába ütközött.

A Panasztestület állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőrség részrehajlóan intézkedett a panaszos esetében. A vizsgált esetben egyrészt a panaszossal szembeni intézkedés, másrészt a bűnelkövetőkkel szembeni minimális intézkedés elmulasztása sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, a mulasztás a diszkrimináció alkotmányos tilalmába ütközött.

A Panasztestület megállapításával nem értek egyet.

A Rendőrkapitányság beosztottjai a /2016.id. számú és a /2016.id. számú 2016. május 2-án készített jelentésükben megegyezően úgy nyilatkoztak, hogy a panaszos többszörösen büntetett előéletű személy, aki nem együttműködő a rendőrökkel.

Önmagában a büntetett előélet (avagy az, hogy korábbi rendőri intézkedések alkalmával az érintett milyen magatartást tanúsított) nem lehet az intézkedés alapja, kiváltó oka. A rendőri jelentésben megfogalmazott utalás, miszerint a panaszos többszörösen büntetett előéletű, legfeljebb az intézkedés elmulasztásának okaként értékelhető, ami nem azonos a részrehajlással. A diszkrimináció valamely tulajdonság miatti hátrányos megkülönböztetést feltételez. Jelen esetben azonban annak magyarázataként értékelhető, hogy miért volt nehéz a panaszossal kommunikálni és a történeteket tisztázni.

A Panasztestület állásfoglalásával nem értek egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (1) és (7) bekezdés, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés a) és c) pontjai és (2) bekezdés, 178. § i) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja, 33. § (7) bekezdés, 50. §, 56. § (1) és (2) bekezdései, 57/B. § (1) bekezdése, 37. § (3) bekezdése, 40/A. § (2) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 93/A. (2) bekezdés, 92. § (1) bekezdés, 13. § (1) és (2) bekezdései, 1. § (2) bekezdés 1) pontja, 11. § (1) bekezdés, 29. § (1) bekezdés a) pontja, 24. § (1) bekezdése;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 8. § (1)-(3) bekezdései;

- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 164. § (1) és (2) bekezdései, 339. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontja, 459. § (1) bekezdés 3) pontja.

Budapest, 2016. augusztus „ „

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**